

DECIZIA CIVILA

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr....., pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr....., în contradictoriu cu reclamantul X, pârâta DGFP Arad și chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu București, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamantul intimat X, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că prin registratura instanței a fost depusă la dosar de către DGFP Arad întâmpinare.

Nemaifiind alte cereri formulate, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reclamantului intimat solicită respingerea recursului și menținerea sentinței primei instanțe ca legală și temeinică.

CURTEA

Deliberând, constată că:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de .....reclamantul X a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâtele Sirecția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, solicitând anularea Deciziei nr. ....din .....de soluționare a contestației; Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad - pentru constatarea nulității Deciziei de calcul nr. ....și a chitanței seria .... nr. ....și Administrația Fondului pentru Mediu; și obligarea pârâtelor la restituirea sumei achitate de el cu titlu de taxă de poluare în sumă de ..... lei

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că în urma aplicării OUG nr. 50/2008, cu modificările și completările ulterioare a fost obligat să achite în contul Administrației Finanțelor Publice a mun. Arad suma de ..... lei, pe care a achitat-o cu chitanța .....nr. ....din....., ca o condiție prealabilă a înmatriculării în România a autoturismului marca....., care anterior a fost înmatriculat în Franța la data de ..... de unde l-a importat.

Prin contestația înregistrată la AFP a mun. Arad sub nr. ....martie 2011 și la DGFP a jud. Arad sub nr....., reclamantul a contestat legalitatea taxei de poluare stabilită prin decizia de calcul și a solicitat restituirea ei. Contestația a fost respinsă de pârâta DGFP a jud. Arad prin Decizia nr....., ca fiind tardiv introdusă.

Contrar susținerilor pârâtei, taxa prelevată încalcă art. 90 din Tratatul C.E. (art. 110 T.F.U.E.) și jurisprudența C.J.E. referitoare la acest articol, pentru că prin

perceperea și încasarea ei se creează discriminare între autoturismele second hand înmatriculate deja într-un stat membru al U.E. și care se înmatriculează în România după data de 01 iulie 2008 și autoturismele second hand deja înmatriculate în România. De asemenea, prin perceperea ei se creează un raport de concurență între produsele importate și produsele naționale; ea fiind destinată să siminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un stat membru al U.E. aplicându-se diferit unor situații juridice identice, fără a exista o justificare obiectivă pentru acest lucru taxa de poluare are caracter discriminatoriu.

Pârâta AFP a mun. Arad a chemat în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, solicitând, ca în cazul admiterii acțiunii exercitată de reclamant împotriva ei, aceasta să fie obligată să îi restituie, în conformitate cu dispozițiile art. 992 Cod civil, raportat la art. 1 din OUG nr. 50/2008, cu modificările și completările ulterioare, suma achitată în favoarea ei cu titlu de taxă de poluare.

În cauză au depus întâmpinări pârâta și chemata în garanție.

Pârâta DGFP a jud. Arad a solicitat prin întâmpinare respingerea acțiunii și menținerea deciziei de soluționare a contestației, cu motivarea că reclamantul a introdus contestația în afara termenului de 30 de zile de la emiterea decizie de calcul a taxei de poluare.

Pârâta AFP a mun. Arad a invocat excepțiile lipsei calității sale procesuale pasive cu motivarea că reclamantul nu contestă niciun act administrativ fiscal, ci o taxă stabilită printr-un act normativ și că doar în situația în care se contesta modul de calcul al acestei taxe se putea discuta despre o eventuală calitate procesuală a ei, având în vedere dispozițiile art. 5 și 7 din OUG nr. 50/2008. Ea doar a stabilit și încasat taxa respectivă, beneficiara ei fiind, în conf. cu art. 1 din Ordonanță, AFM. și a inadmisibilității acțiunii, ca urmare a neîndeplinirii procedurii prealabile.

Pârâta/chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a invocat excepția inadmisibilității acțiunii cu motivarea că reclamantul nu atacă un act administrativ în înțelesul Legii nr. 554/2004 și nici un act administrativ în înțelesul Codului de procedură fiscală, el solicitând doar restituirea taxei de poluare, acțiunea reclamantului neîncadrându-se în nici una din situațiile prevăzute de art. 8 din Legea nr. 554/2004, care permit sesizarea instanței de contencios administrativ.

Pe fond pârâta Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad și pârâta/chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, au solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că taxa a fost legal încasată în conformitate cu dispozițiile OUG nr. 50/2008. Anterior adoptării ordonanței, întrucât România a fost supusă procedurii de infrigement, din cauza cuantumului taxei speciale auto reglementată de art. 214 ind. 1 Cod fiscal, între Guvernul României și Comisia Europeană au avut loc o serie de negocieri și analize care au stat la baza adoptării ei.

Prin adoptarea OUG nr. 50/2008 România s-a aliniat la tendința internațională de a fundamenta politica mediului pe principiul „poluatorul plătește”, principiu care sirecționează strategia de protecție a calității mediului și statuează obligația poluatorului de a suporta cheltuielile legate de prevenirea și controlul poluării, acesta fiind responsabil pentru pagubele produse. Justețea taxei de poluare prevăzută de ordonanță rezultă și din existența ei în 16 țări comunitare.

Instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, cu ocazia primei înmatriculări în România, nu contravine Tratatului U.E., având în vedere că spre deosebire de taxa specială pe autovehicule percepută anterior datei de 01 iulie 2008, conform art. 214 ind. 1 Cod fiscal, scopul ei este clar definit în expunerea de motive a ordonanței, în sensul că încasarea ei se face în scopul realizării unor programe pentru îmbunătățirea calității aerului și protecției mediului.

Pârâta Sirecția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad, deși legal citată nu s-a prezentat în instanță și nici nu a formulat în scris excepții sau alte cereri.

Prin sentința civilă nr....., Tribunalul Arad a respins excepțiile lipsei calității procesuale pasive, invocate de pârâta Administrația Finanțelor Publice a mun. Arad și excepția inadmisibilității acțiunii reclamantului, invocata de pârâta AFP a mun. Arad și pârâta / chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu.

A admis în parte acțiunea în contencios administrativ a reclamantului X împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad și în consecință:

A obligat pârâta AFP a mun. Arad să îi restituie reclamantului suma de ..... lei, achitată cu chitanța TS nr. .... din....., reprezentând taxă de poluare, actualizată cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc..

A admis cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu București de către pârâta AFP a mun. Arad și în consecință:

A obligat chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de ..... lei, achitată de reclamant în favoarea ei împreună cu dobânda.

A respins capătul de cerere din acțiunea reclamantului privind anularea Deciziei DGFP a jud. Arad nr. ....din .....și a Deciziei de calcul a taxei de poluare nr....., emisă de pârâta AFP a mun. Arad.

A respins acțiunea reclamantului față de pârâta Administrația Fondului pentru Mediu, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că în ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei AFP a mun. Arad, instanța o va respinge cu motivarea că aceasta are calitate procesuală, această calitate fiindu-i conferită de art. 5-7 din OUG nr. 50/2008, potrivit cărora ea a calculat și încasat taxa și de faptul că reclamantul a contestat decizia de calcul a taxei de poluare emisă de ea.

În ce privește excepția inadmisibilității acțiunii invocată de pârâta și pârâta/chemată în garanție, instanța o va respinge pentru următoarele considerente:

În primul rând pentru că decizia de calcul a taxei de poluare nu este un act administrativ fiscal în sensul celui definit de art. 41 C.pr.fisc.

Deși art. 7 din OUG nr. 50/2008 prevede că „Stabilirea, verificarea, colectarea și executarea silită, inclusiv soluționarea contestațiilor privind taxa datorată de către contribuabili, se realizează de către autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, aceste dispoziții se referă exclusiv la modul de calcul în conformitate cu normele tehnice prevăzute de art. 6 din ordonanță.

Potrivit acestor prevederi, autoritatea fiscală care a calculat și stabilit taxa de poluare are posibilitatea ca atunci când, ulterior acestei operațiuni, constată că s-au produs erori cu privire la calculul ei, să o recalculeze și să pretindă persoanei care a plătit-o, plata eventualelor siferențe plătite în minus, recurgând, dacă este necesar chiar la executarea silită, în situația în care persoana în cauză refuză să achite siferența. Deopotrivă și persoana care a achitat taxa dacă constată erori privind modalitatea de calcul, se poate adresa autorității fiscale, solicitând recalcularea corectă a ei.

Și într-o situație și în cealaltă autoritatea fiscală este obligată să emită un act administrativ fiscal prin care, fie să oblige plătitorul de taxă la achitarea diferențelor, fie să respingă solicitarea acestuia de recalculare a taxei. Acesta este actul administrativ care poate fi contestat în conf. cu dispozițiile art. 7 din OUG nr. 50/2008.

Cum în cauză reclamantul nu contestă modul de calcul al taxei de poluare, legat de condițiile tehnice prevăzute de art. 6 din OUG nr. 50/2008, ci numai nelegalitatea ei, raportat la incompatibilitatea taxei cu dispozițiile art. 110 TFUE, instanța apreciază că nu este necesară parcurgerea procedurii prealabile, având în vedere că reclamantul solicită restituirea ei, ca fiind nelegal pretinsă.

Având în vedere refuzul pârâtei de restituire, reclamantul este îndreptățit să se adreseze direct instanței de judecată.

În al doilea rând, aplicarea normelor de drept comunitar nu presupune îndeplinirea procedurii prealabile prevăzută de art. 205 - 209 C.pr.fisc., atâta timp cât reclamanta nu contestă modul de calcul al taxei raportat la condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculul, ci incompatibilitatea ei cu dispozițiile art. 110TFUE.

Pe fond instanța reține că prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul prin aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum aceasta a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale U.E și

celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

În conformitate cu prevederile art.110 din Tratatul Comunității Europene „nici un stat membru nu aplică sirect sau insirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, sirect sau insirect, produselor naționale similare”*

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv siscriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

În speță OUG nr.50/2008, cu modificările și completările ulterioare, stabilește, potrivit dispozițiilor art. 1 cadrul legal pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, care constituie venit la bugetul fondului pentru mediu și se gestionează de administrația fondului pentru mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului, iar potrivit art.4, obligația de plată internă cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

Într-adevăr, determinarea taxei de poluare se realizează conform art.6 din OUG nr.50/2008 pe baza unor criterii obiective privind tipul motorului și capacitatea cilindrică a acestuia, precum și capacitatea din punct de vedere al poluării, luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa 4.

Această taxa de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România stat comunitar de la 01.01.2007, fiind percepută exclusiv, pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară. Pentru autovehiculele deja înmatriculate în România, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstrează că această taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare și este o taxă cu echivalent taxelor vamale la import.

Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această intersicție se aplică, de asemenea, taxelor vamale cu caracter fiscal”.

-art.28 CE „între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent”.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art.110 din Tratatul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii.

Practic, prin instituirea taxei de poluare, indiferent de modul de determinare a ei conform art.6 din OUG nr.50/2008 și clasificarea în vedere a poluării, se constituie o siscriminare a regimului fiscal aplicat la înmatriculare unui autoturism în România, reprezentând în fapt, o taxă similară de primă înmatriculare stabilite din art.214 alin. 1-3 din codul fiscal, sirlawra dtrefență v fiind denumirea, modificată din taxă specială de primă înmatriculare, taxa de mediu.

Sunt astfel nefondate susținerile chematei în garanție, Administrația Fondului Pentru Mediu, din întâmpinare, în sensul că taxa de poluare este neutră din punct de vedere fiscal și că este necesar, pentru aplicabilitatea art.110 Tratatul CE, să se ia în considerare nu numai valoarea impozitului intern care se aplică sirect sau insirect produselor naționale și produselor importate, ci și baza de impozitare și modalitățile de percepere a impozitului în cauză.

Nu se impune ca reclamantul să producă probe din care să rezulte că taxele pe care le aplică Statul Român sunt superioare celor din statul din care a achiziționat autoturismul, deoarece după cum s-a menționat mai sus taxa de poluare se aplică siscriminatoriu, exclusiv pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România după aducerea lor în țară.

Textul art.110 din Tratatul CE se referă la produsele provenind din alte state membre si supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică sirect sau insirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) cu ocazia vânzărilor ulterioare.

De asemenea, se reține și că prin avizul motivat din data de 28.11.2007, Comisia Europeană a solicitat reșezarea modalității de calcul a taxei auto (de primă înmatriculare), în sensul armonizării legislației românești cu cea europeană, iar afirmația chematei în garanție Administrația Fondului pentru Mediu cum că s-a recunoscut de către Comunitatea Europeană că taxa de poluare instituită prin OUG nr.50/2008 corespunde normelor comunitare, este neîntemeiată.

Comisia Europeană (CE) a solicitat în iunie 2009, României, informații în legătură cu legislația privind aplicarea taxei de poluare pentru autoturisme, suspectând că actuala legislație românească (OUG nr.50/2008) are efecte protecționiste asupra industriei auto naționale. Această solicitare a fost transmisă sub forma unei „scrisori de somare”, prima etapă a procedurii de încălcare a dreptului comunitar prevăzut de art.226 din Tratatul CE.

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile OUG nr. 50/2008 este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate înalte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională, punct de vedere exprimat și de Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea sa dată în cauza C 402/09.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța a admis în parte acțiunea reclamantului în sensul că a dispus obligarea pârâtei AFP a mun. Arad să îi restituie suma de 3922 lei, reprezentând taxa de poluare actualizată cu dobânda legală conform art. 124 C.pr.fisc. și a respins capetele de cerere privind anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare și a deciziei de soluționare a contestației.

De asemenea în conformitate cu prevederile art.63 Cod procedură civilă, a admis și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad în sensul că a obligat chemata în garanție, să îi restituie pârâtei AFP a Municipiului Arad suma de 3922 lei reprezentând contravaloarea taxei de poluare și dobânzile datorate la această sumă potrivit dispozițiilor art. 124 C.pr.fisc., cu motivarea că, în conformitate cu prevederile art. I din OUG nr.50/2008, „taxa de poluare nu se face venit la bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu,” în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii introductive.

În motivarea recursului a reiterat inadmisibilitatea acțiunii de fond, arătând că acțiunea în contencios administrativ potrivit art.7 Legea 554/2004 poate fi formulată în următoarele condiții: înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există. În termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia."

În aceste condiții, contestatorul nu a epuizat procedura prealabilă prevăzută în mod imperativ de art. 7 din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, întrucât nu există nici un document din care să rezulte faptul că Decizia de calcul al taxei pe poluare a fost atacată. Potrivit art. 7 din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, contestatorul avea obligația să solicite revocarea în tot sau în parte a acestui act, autorității ierarhic

superioare autorității emitente a actului. Doar după îndeplinirea în totalitate a acestei procedurii prealabile obligatorii ar fi putut să promoveze acțiunea în contencios administrativ.

Mai mult și doctrina în materie arată că instanțele de contencios administrativ au apreciat că procedura administrativă prealabilă reprezintă o condiție de exercitare a dreptului la acțiune, motiv pentru care neîndeplinirea acesteia atrage inadmisibilitatea acțiunii, potrivit art. 109 C.proc. Civ.

Cu alte cuvinte, instanța sesizată cu o cerere în anularea unui act administrativ are obligația, înainte de a soluționa în fond cauza, să examineze efectuarea procedurii prealabile.

Luând în considerare toate textele de lege expuse mai sus consideră că procedura prealabilă în situația de față nu este îndeplinită, atâta timp cât plângerea prealabilă nu a fost formulată în termen și în consecință consideră acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamant ca fiind inadmisibilă.

Raportat la excepția inadmisibilității invocată, prima instanță a respins această excepție motivând că decizia de calcul a taxei de poluare nu este un act administrativ fiscal în sensul celui definit de art.41 C. pr. fiscală.

Analizând dispozițiile art. 7 din O.U.G. nr.50/2008 coroborate cu dispozițiile art.41 din Cod procedură fiscală, consideră fără dubiu că decizia de calcul al taxei pe poluare este un act administrativ fiscal în sensul Codului de procedură fiscală.

Prima instanță, în motivarea hotărârii pronunțate prin care admite acțiunea introductivă reține, în esență, că taxa aplicată de către organele abilitate ale statului, în temeiul OG nr.50/2008, cu modificările succesive, este incompatibilă cu prevederile art.110 din TFUE dezvoltând pe larg toate preambulele modificărilor succesive ale OG 50/2008, în argumentarea legală a hotărârii pronunțate.

Așa cum a arătat în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, în expunerea de motive a OUG 50/2008 „în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, având în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art.

115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.(...)'!

Chiar din această expunere de motive, rezultă că adoptarea 6II G
avut, printre alte motivații și necesitatea respectării legislației europene.

Anterior adoptării acestui act, au avut loc o serie de negocieri* șlanatiee^între^ reprezentanții Guvernului României și Comisia Europeană, pe acest 'deceniu, fapt' sictat de necesitatea adaptării legislației la cerințele comunitare, știut fiidhd'fepttiVcâ România a fost supusă procedurii de infringement, tocmai din cauza cuantumului taxei speciale auto reglementată de art. 2141 C.fiscal.

În elaborarea strategiilor și politicilor economice ale guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene se consideră că activitatea de protecție a mediului reprezintă o componentă necesară a transformării sistemului economic și a dezvoltării durabile a societății. Astfel componentele de mediu și dezvoltare nu mai sunt considerate ca fiind independente evidențiindu-se tocmai relația de reciprocitate dintre un mediu curat, dezvoltarea durabilă și o economie solidă.

Principiul suprem căruia trebuie să i se subordoneze întreaga activitate economică și socială a unei țări îl constituie conservarea condițiilor de sănătate ale populației.

România prin aprobarea O.U.G 50/2008 privind taxa pe poluare, s-a aliniat tendinței internaționale de a fundamenta politica mediului pe principiul poluatorul plătește , principiu care constituie elementul cheie ce direcționează strategia de protecție a calității mediului și statuează obligația poluatorului de a suporta cheltuielile legate de prevenirea și controlul poluării, fiind responsabil pentru pagubele produse. Acest principiu este de asemenea în acord cu Protocolul de la Kyoto al cărui semnatar este și România și care instituie obligativitatea respectării obiectivelor de protecție a mediului.

Astfel pentru respectarea principiilor comunitare de impozitare și pentru stoparea încălcării Protocolului de Aderare la UE de către România, au fost abrogate dispozițiile Codului fiscal care reglementau taxa specială pentru autoturisme și autovehicule și a fost adoptată O.U.G 50/2008 care are la bază principiile pe care le- am enunțat mai sus.

De altfel, criticile Comisiei Europene aduse României referitoare la încălcarea Protocolului de aderare la Uniunea Europeană prin perceperea taxei speciale pentru autoturisme nu au vizat decât quantumul riscat al acesteia. Tocmai pentru a se conforma sesizărilor primite de la Comisia Europeană, guvernul a adoptat O.U.G 50/2008 privind taxa pe poluare al cărui quantum este considerabil mai mic, astfel încât nu mai poate fi pusă problema protejării pieței interne față de cea comunitară.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, acord concretizat tocmai în apariția OUG nr. 50/2008.

Așadar, rezultă fără dubiu faptul că, așa cum este reglementată de OUG nr. 50/2008, taxa de poluare este temeinică și legală, în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de Comisia Europeană sau alt organism comunitar.

Îndeplinind aceste condiții, este evident că diferența de taxă achitată de intimat este temeinică, legală și în conformitate cu normele comunitare, ea neputând fi restituită nici la cerere, nici în alt mod, fiind întrunite toate condițiile funcționalității și legalității ei, drept pentru care solicită ca recursul să fie admis.

A decide altfel, ar însemna ca tocmai prin hotărârea pronunțată instanța să încalce normele comunitare, această taxă existând în mod legal în alte 16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc), chiar mai mult, ar însemna o îngrădire a politicii și scale a statelor comunitare, însuși art. 1 alin. 2 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

stabilind "Orice persoana fizica sau juristică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publica și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le considera necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor."

Întreaga practică jurisprudențială comunitară este în acest sens, tocmai existența taxei de poluare în alte state comunitare de tranziție din care a exemplificat mai înainte (în unele, în cuantum cel puțin dublu față de România!) insicând fără dubiu, legalitatea și, mai ales, necesitatea existenței acesteia pentru un stat membru UE.

Dispozițiile O.U.G . 50/2008 privind taxa pe poluare sunt în concordanță și cu soluțiile CEDO respectiv amintim aici Cauza nr. 112/84 Humbolt, Hotărârea din 09.05 1985M; Cauza nr. C-47/88 Comisia în Contrasictoriu cu Danemarca , hotărârea din. 11.12. 1990; Cauza nr. C345/93 Nunes Tadeu hotărârea din 09.03.1995; cauza nr. C-375/95 Comisia în contrasictoriu cu Grecia , hotărârea nr. 23.10.1997; Cauza nr. C-393 Gomes Valențe, hotărârea nr. 22.02.2001; Cauza nr. C313/05 Berezinski, hotărârea din 18.01. 2007; Cauza nr. C-74/06 Comisia în contrasictoriu cu Grecia, hotărârea din 20.09.2007

Infograma nr. 5899/26.06.2008 transmisă de Reprezentanța Permanentă a României pe lângă UE de la Bruxelles, se arată că expertul D.G. TAXUD a menționat că prevederile proiectului de Norme Metodologice privind taxa pe poluare pentru autovehicule, transmis Comisiei Europene la data de 25.06.2008 (formă care, de altfel, a și fost aprobată tocmai în acest mod de Guvernul României) sunt conforme cu criteriile europene.

Totodată, în aceeași Infograma se menționează faptul că procedura de infrigement împotriva României va fi închisă doar după adoptarea de Parlamentul României a OUG nr. 50/2008.

Mai nou, odată cu adoptarea modificărilor la OUG nr. 50/2008 prin OUG nr. 218/2008, Comisia Europeană își arată acordul pentru existența acestei taxe, chiar mai mult, consideră că suspendarea plății taxei de poluare pentru autoturismele stabilite la art. II și III din OUG nr. 218/2008 se constituie în premise discriminatorii și recomandă eliminarea acestor suspendări de la plata taxei de poluare.

Conform notificării apărută în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, referitoare la plângerile având ca obiect taxa de poluare, se arată că nu se poate vorbi de o armonizare a taxelor pe autovehicule la nivelul UE, că nimic nu împiedică statele membre să perceapă aceste taxe, putând decide dîngure nivelul și metodele de calcul ale taxei. Constatând că România s-a aliniat solicitării de aliniere la legislația comunitară. în ceea ce privește respectarea art. 110 din TFUE, prin abrogarea scutirilor acordate prin OG nr. 218/2008, conchide că se vor clasa toate plângerile, întrucât taxa de poluare este conformă cu art. 110 din TFUE.

Din practica constantă a instanțelor din Arad și a Curții de Apel Timișoara, se apreciază că la instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, cu ocazia primei înmatriculări în România, dispozițiile OG nr.50/2008 nu contravin Tratatului UE (actual Tratatul de la Lisabona), având în vedere că spre deosebire de taxa specială pentru autovehicule, percepută anterior datei de 01.07.2008, conform sisp.art.214 ind. 1 C.pr.fiscală, scopul taxei este clar definit în expunerea de motive a ordonanței, încasarea ei se face în scopul realizării unor programe pentru îmbunătățirea calității aerului și protecției mediului, fiind determinată și de necesitatea adoptării măsurilor pentru asigurarea normelor de drept comunitar aplicabile în domeniu. Adoptarea ordonanței a fost rezultatul negocierilor și siscuțiilor dintre Comisia Europeană

și Guvernul Română, justificarea taxei rezultând și din existența ei în alte 16 țări comunitare.

În acest sens, Curtea a hotărât că taxa de înmatriculare plătită pentru un vehicul nou face parte din valoarea de piață a acestuia, statele membre având obligația de a ține seama de deprecierea reală a vehiculului atunci când respectiva taxă (Cauzele CEJ Nunes Tadeu, C-345/93, Comisia/Dansai, C- 47/88 și Comisia/Republica Elenă, C-375/95).

Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că art. 90 primul paragraf CE este încălcat DOAR atunci când impozitul aplicat produsului din import și aplicat produsului național similar sunt calculate diferit, după metode diferite, care conduc, fie chiar și în cazuri limitate, la un impozit mai mare aplicat produsului din import (Hotărârea Comisia/Grecia, punctul 20, Hotărârea din 22 februarie 2001, Gomes Valențe, punctul 21, Hotărârea din 19 septembrie 2002, Tulliasiamies și Siilin, punctul 53). Astfel Curtea a considerat ca fiind contrară art. 90 din Tratatul CE perceperea de către un stat membru al unei taxe pe vehiculele de ocazie provenite dintr-un alt stat membru atunci când valoarea acestei taxe, calculată fără luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculului, depășește valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național (cauza nr. C-345/93 Nunes Tadeu, hotărârea din 09.03.1995; Hotărârea din 22 februarie 2001, Gomes Valențe).

Așadar, pentru aplicarea art. 90 CE și în special în vederea comparării regimului de impozitare a autovehiculelor

de ocazie importate cu cel al autovehiculelor de ocazie cumpărate pe teritoriul național, care constituie produse similare sau concurente, este necesar să se ia în considerare nu numai valoarea impozitului intern care se aplică direct sau indirect produselor naționale și produselor importate, ci și baza de impozitare și modalitățile de percepere a impozitului în cauză (Hotărârea din 22 martie 1977, Iannelli&Volpi, 74/76, Rec. p. 557, punctul 21, Hotărârea din 11 decembrie 1990, Comisia/Danemarca, C-47/88, Rec, p. 1-4509, punctul 18; Hotărârea Nunes Tadeu, punctul 12). Deci, petentul ar fi trebuit să producă probe din care să rezulte indubitabil că taxele pe care le aplică statul român sunt superioare celor din statul din care reclamantul și-a achiziționat autoturismul.

În concluzia celor prezentate mai înainte, discriminarea pretinsă a exista între înmatricularea autoturismelor de pe piața internă și cele fabricate într-un alt stat membru UE este inexistentă din moment ce orice autoturism, indiferent că este fabricat în România sau în alt stat membru UE este supus acestei taxe de poluare. În acest sens au și fost respinse (în unanimitate!) toate acțiunile pentru restituirea taxei speciale auto plătite pentru înmatricularea unui autoturism nou cu ocazia primei înmatriculări în România, în mod jocos instanțele de judecată constatând lipsa elementelor comerciale discriminatorii față de aceste autoturisme.

Tot în susținerea acestui aspect, Curtea a considerat că luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculelor nu trebuie în mod necesar să dea naștere la o evaluare sau expertiză a fiecăruia dintre acestea. Într-adevăr, evitând dificultățile inerente unui astfel de sistem, un stat membru poate stabili, prin intermediul unor bareme forfetare determinate de un act cu putere de lege sau de un act administrativ și calculate pe baza unor criterii precum vechimea, kilometrajul, starea generală, modul de propulsie, marca sau modelul vehiculului, o valoare a vehiculelor de ocazie care, ca regulă generală, ar fi foarte apropiată de valoarea lor reală (Hotărârea din 22

februarie 2001, Gomes Valențe, punctul 24 și Weigel, punctul 73).

Tot Curtea a decis că, pentru un sistem de impozitare a vehiculelor de ocazie importate care ține seama de deprecierea reală a vehiculelor pe baza unor criterii generale să fie compatibil cu articolul 90 CE, trebuie ca acesta să fie organizat astfel încât să excludă orice efect discriminatoriu, ținând seama de aproximările rezonabile inerente oricărui sistem de acest tip (Hotărârea din 22 februarie 2001, Gomes Valențe, punctul 26; Comisia/Grecia, punctul 29 și Hotărârea Brezihski).

Pe de altă parte, compatibilitatea cu articolul 90 CE a unui sistem de impozitare a vehiculelor de ocazie importate care ține seama de deprecierea reală a vehiculelor pe baza unor criterii generale, presupune ca proprietarul unui astfel de vehicul să aibă posibilitatea de a contesta aplicarea unui astfel de mod de calcul forfetar în cazul acestui vehicul cu scopul de a demonstra că aceasta are ca rezultat o impozitare superioară valorii taxei reziduale încorporate în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național (Hotărârea Tulliasiamies și Siilin, punctul 88).

În drept, a invocat OUG nr.50/2008; O.G. nr.92/2003; OG nr. 117/2009; art. 304 pct. 9 C.pr.civ.; art. 304¹ C.pr.civ.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta DGFP Arad a solicitat admiterea recursului AFP Arad, modificarea sentinței primei instanțe în sensul respingerii în totalitate a acțiunii formulate de reclamantul X .

Analizând recursul declarat de recurenta AFP Arad, prin prisma motivelor invocate, a probelor administrate, precum și prin aplicarea art. 304, 304 ind. 1 C. pr. civ., Curtea constată că acesta este nefondat.

Astfel, sub un prim aspect, recurenta a susținut că acțiunea reclamantului este inadmisibilă, întrucât nu a fost

parcursă procedura prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004

Cu privire la acest motiv de recurs, Curtea reține că este nefondat, neputându-se retine că este inadmisibilă cererea de restituire a taxei pe poluare percepute în condițiile OUG nr. 50/2008.

Simpotrivă, în decizia nr. 24/17.11.2011, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 1/03.01.2012, în soluționarea unui recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că nu se pune problema inadmisibilității solicitărilor de restituire a sumelor încasate cu titlu de taxă pe poluare în temeiul OUG nr. 50/2008, respectiv, că încălcarea legislației Uniunii Europene se circumscrie ipotezei reglementate de art. 117 alin. 1 lit. d Cod procedură fiscală.

Astfel, instanța supremă a reținut că „justițiabilii care au solicitat rambursarea taxei de poluare au apelat la procedura "restituirii de sume", invocând preponderent, potrivit art. 117 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, "aplicarea eronată a prevederilor legale", respectiv, că „nu s-a susținut că art. 110 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene nu ar putea fi circumscris ipotezei vizate de norma națională, asică nu ar putea constitui o prevedere legală aplicată eronat”.

Într-adevăr, potrivit art. 148 alin. 2 din Constituția României, respectiv, art. 10 TCE, interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (fosta Curte Europeană de Justiție, în scopul asigurării eficienței dreptului Uniunii Europene, dispozițiile de origine comunitară se includ în dreptul național al fiecărui stat membru, setul de norme juridice pe care îl compun aplicându-se atât statelor, cât și cetățenilor lor (a se vedea cauza Costa c. ENEL C-6/64 - ECR 585).

De asemenea, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană de Justiție (fosta Curte de Justiție a Comunităților Europene) a statuat că în ordinea juridică comunitară se impune ca toate autoritățile unui stat, respectiv, atât puterea

judiciară, cât și cea legislativă ori administrativă, să fie obligate, în îndeplinirea sarcinilor lor, la respectarea regulilor impuse prin dreptul comunitar, care pot să reglementeze direct situația particularilor (a se vedea C-46/93 și 48/93, Brasserie du Pecheur, [1996] ECR I-1029, paragrafele 32-36).

Trebuie astfel concluzionat că și organele administrative însărcinate să aplice politica fiscală a unui stat sunt ținute a respecta normele dreptului comunitar (a legislației europene), în aceeași măsură cu cele din dreptul intern, o încălcare a unor astfel de norme fiind echivalentă cu încălcarea dreptului național.

Curtea conchide că, contrar susținerilor părții Administrația Finanțelor Publice Arad, este admisibilă cererea de restituire a taxei pe poluare, instituită de OUG nr. 50/2008, întemeiată pe dispozițiile art. 117 alin. 1 lit. d Cod procedură fiscală.

În ceea ce privește fondul cauzei, Curtea constată că este adevărat că CJUE nu a stabilit în cauza C-402/09, Tatu, că dispozițiile OUG 50/2008 ar fi incompatibile cu legislația UE, căci o atare statuare ar excede competențelor atribuite acesteia prin TFUE. Cu toate acestea, interpretarea dată prin hotărârea preliminară din cauza menționată se impune cu caracter obligatoriu instanțelor naționale, iar cuprinsul său permite acestora să concluzioneze că taxa internă instituită prin OUG nr. 50/2008 este contrară TFUE.

Astfel cum corect a observat și prima instanță, reclamantul nu pune în discuție în cauză o discriminare directă permisă de dispozițiile OUG nr. 50/2008, căci din punct de vedere formal, regimul de impozitare instituit prin OUG nr. 50/2008 nu face vreo deosebire nici între autovehiculele în funcție de proveniența lor, nici între proprietarii acestor vehicule, în funcție de cetățenia sau naționalitatea lor. Fiind datorată independent de cetățenia sau naționalitatea proprietarului vehiculului menționat, de statul membru în care acest vehicul a fost produs și de împrejurarea dacă este

vorba despre un vehicul cumpărat pe piața națională sau importat, taxa în discuție nu stabilește un tratament diferentiat pe baza criteriilor menționate, astfel încât nu poate fi considerată direct discriminatorie, după cum, de altfel, a constatat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, publicată la 28.05.2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pct. 36.

Prin urmare, se cuvine a fi înlăturate toate argumentele recurente potrivit cărora taxa pe poluare instituită de OG nr. 50/2008 ar avea caracter nesdiscriminatoriu, deoarece o atare discriminare s-ar putea reține doar în măsura în care s-ar dovedi că valoarea reziduală cuprinsă în valoarea de piață a unui autovehicul de ocazie achiziționat pe piața națională ar fi superioară taxei pe poluare percepute pentru înmatricularea în România a unui autovehicul importat dintr-un stat membru UE. Aceste argumente nu sunt concludente în cauză.

Aceasta deoarece reclamantul se prevalează în speță de caracterul indirect discriminatoriu al taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, susținând că aceasta descurajează importul de autovehicule de ocazie din statele membre ale Uniunii Europene, sens în care ar fi relevantă, totuși, o comparație între autovehiculele similare, cu caracteristici identice, înmatriculate pe teritoriul României anterior intrării în vigoare a menționatului act normativ și cele importate ulterior.

În acest sens, prin hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, deja citată, pct. 58-59, analizând neutralitatea taxei pe poluare instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta sa inițială, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „reglementarea menționată are ca efect faptul că vehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri riscate a valorii taxei pentru a Dine seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în

niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală", că, „în aceste conditii, OUG nr. 50/2008 are ca efect descurajarea importării Si punerii în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre", respectiv, că „deSi statele membre păstrează, în materie fiscală, competente extinse care le permit să adopte o mare varietate de măsuri, acestea trebuie tot uni să respecte interdicția prevăzută la articolul 110 TFUE", iar la pct. 53 a precizat că „Astfel, articolul 110 TFUE ar fi golit de sensul Si de obiectivul său dacă statelor membre le ar fi permis să instituie noi taxe care au ca obiect sau ca efect descurajarea vânzării de produse importate în favoarea vânzării de produse similare disponibile pe piața națională Si introduse pe această piață înainte de intrarea în vigoare a taxelor menționate. O astfel de situație ar permite statelor membre să eludeze, prin instituirea unor impozite interne al căror regim este stabilit astfel încât să aibă efectul descris mai sus, intersicșiile prevăzute la articolele 28 TFUE, 30 TFUE Si 34 TFUE".

În fine, în aceeași hotărâre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut, analizând neutralitatea taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta inițială, în privința vehiculelor de ocazie importate si a vehiculelor de ocazie similare înmatriculate pe teritoriul național anterior instituirii taxei menționate, că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime si aceeași uzură de pe piața națională".

Aceste considerente se impun și în ceea ce privește regimul de taxare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 Si, respectiv, OUG nr. 117/2009. Variantele

ordonanței care o succed pe cea analizată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, mai sus citată, păstrează formula de calcul a taxei pe poluare și majorează cuantumul acesteia. Prin urmare, toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin același regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. În acest sens s-a concluzionat în cauza Nisipeanu, C-263/10, nepublicată în Repertoriu, la pct. 27. Prin urmare, trebuie înlăturate susținerile contrare ale recuzanților, potrivit cărora interpretarea dată de CJUE în cauza C-402/09, Tatu nu s-ar aplica în fașumelor percepute cu titlu de taxă pe poluare în temeiul OUG nr. 50/2008 în formele nle în vigoare după data de 15.12.2008.

Ca atare, se verifică în speță susținerile reclamantului potrivit cărora, datorită efectelor concrete pe care le produce, taxa are caracter indirect discriminatoriu, fiind contrară dispozițiilor din fostul art. 90 TCE, actualul art. 110 TFUE.

În egală măsură se constată a fi întemeiate alegațiile reclamantului conform cărora taxa instituită prin OUG nr. 50/2008 contravine principiului „poluatorul plătește”, deși a fost calificată de legiuitor drept o taxă de mediu, în preambulul acestui act normativ.

În acest sens, s-a statuat în aceeași hotărâre adoptată la 07.04.2011 în cauza C-402/09, Tatu împotriva României, mai sus citată, că „obiectivul protecției mediului menționat de guvernul român, care se materializează în faptul, pe de o parte, de a împiedica, prin aplicarea unei taxe disuasive, circulația în România a unor vehicule deosebit de poluante, precum cele care corespund normelor Euro 1 și Euro 2 și care au o capacitate cilindrică mare (cum este cazul în speță - n.n.) și, pe de altă parte, de a folosi veniturile generate de

această taxă pentru finanțarea unor proiecte de mediu, ar putea fi realizat mai complet și mai coerent aplicând taxa pe poluare oricărui vehicul de acest tip care a fost pus în circulație în România. O astfel de taxare, a cărei punere în aplicare în cadrul unei taxe anuale rutiere este perfect posibilă, nu ar favoriza piața națională a vehiculelor de ocazie în detrimentul punerii în circulație a vehiculelor de ocazie importate și ar fi, în plus, conformă principiului "poluatorul plătește". Interpretarea legislației Uniunii Europene, astfel realizată este aplicabilă în cauză, conducând la concluzia, susținută de către reclamant, că taxa percepută de la aceasta, în temeiul dispozițiilor OUG nr. 50/2008 contravine art. 110 TFUE.

Așa fiind, neexistând motive de modificare sau casare a hotărârii recurate, în baza art. 312 C. pr. civ., Curtea va respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII
D E C I D E :

Respinge recursul declarat de pârâta Administrația
Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile
nr....., pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul
nr..... Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din .....2012.